

да се противятъ, бѣха убивани безъ никаква друга сѣдебна формалность. Като примѣръ ний можемъ да посочимъ унтеръ-офицера, на-товаренъ съ пазене вещитѣ на Османъ паша.

Нѣколцина руски генерали дойдоха при мюшира. Слѣдъ това го качиха на една кола и го занесоха въ Плѣвенъ. По пѣтя, Османъ паша срѣщна Великия князь Николай и ромжнския князь Карлъ. Рускитѣ войски, по заповѣдъ на началниците си, отдаваха военна честь на Османъ паша по пѣтя му за Плѣвенъ. Като стигна въ града, той бѣ приетъ отъ Императора Александра, който го прие милостиво и му повърна сабията. Рускитѣ генерали поискаха да му се прѣдставятъ и заявиха открито удивлението си за прѣ-красната му защита.

Слѣдъ туй мюшира бѣ отведенъ въ главната квартира на Великия Князь, близо до Бохотъ, гдѣто прѣкара нѣколко дена подъ палатка, лѣкуванъ отъ лѣкаря си Хасибъ бей и слѣдъ това бѣ изпратенъ прѣзъ Свищовъ, въ Русия, гдѣто бѣ интерниранъ въ града Харковъ.

Турскитѣ войници, заедно съ офицеритѣ си, бидоха събрани на полето на р. Видъ, за да организиратъ, както се казваше, конвоя за испращането имъ въ Ромжния. И наистина, едно отдѣление плѣнни бѣ изпратено на единъ